

öfverenskommelse led någon förlust. Men så snart till följd af silfverprisets fallande banken skulle gjort förlust, var det slut med öfverenskommelsen från bankens sida. Då fann man, att direktionen icke för tio år sedan hade rättighet att avsluta denna affär, ehuru revisioner hade försiggått utan anmärkning och direktionen fått decharge. Det må vara att de är ganska riktigt, att bankfullmäktige hafva satt i fråga, huruvida banken var skyldig att fullgöra öfverensskommelsen eller icke. Men en sak återstår der dock. Det är den, att öfverensskommelsen verkligen har funnits. Om det skall anses för någon moralisk förpligtelse att hålla hvad man kommit öfverens om, den saken återstår äfven för utskottet att afgöra. Härtill kommer ännu, att Hypoteksföreningen, för att vinna sagda fördel, gaf sina valutor, goda valutor, sådana som sällan här i landet består, till belopp af 8 miljoner, åt banken till parikurs på en tid, då banken betalade för alla andra vaxlar 21 % mera. Att banken erhöll dessa miljoner, utgjorde absolut vilkor för myntreformen; och då banken erhöll dem till pari, utgjorde detta en prisskillnad af 1 700 000 mark. Frisäges nu banken från att hålla, hvad den lofvat Hypoteksföreningen, så ligga dock penningarne i banken. Jag skulle hafva önskat, att utskottet närmare utlagt, hvad som i fullmäktiges förfarande gillades och hvad som möjligen icke gillades, eller också, isynnerhet om saken är föremål för domstols pröfning, helt och hållet tegat derom. Hvad som ingen menniska bör gilla är den moraliska sidan af saken, att en träffad öfverenskommelse icke fullgöres. Någon kan möjligen hålla ett sådant förfarande för lofligt. Men om hans omdöme har värde, det är en annan fråga.

10

20

134 YTTRANDE VID LANTDAGEN 22.V 1877

Protokoll fördrt hos Finlands ridderskap och adel

30

Herr *Snellman*: Jag anhåller ödmjukast att få förena mig i herr von Alfthans yttrande, hvilket, såvidt jag kunnat fatta, också af andra ärade talare blifvit understödt.

135 YTTRANDEN VID LANTDAGEN 22.V 1877

Protokoll fördrt hos Finlands ridderskap och adel

40

Herr *Snellman*: Jag skulle taga friheten anmärka, om icke skäligen vore att, då en person, som icke genomgått seminariikurs, berättigas att åtnjuta pension genom förhör inför seminariidirektor, en eller flera seminariilärare borde deltaga i förhöret. Det förefaller förunderligt, då personen likväl skall infinna sig vid seminarium, att det skall vara öfverlemnadt åt direktor ensam att anställa en examen, som berättigar till pensionen. Det är väl bättre, då tillgång på eximanatorer finnes, att två examinera eller åtminstone en bevittnar förhöret.

Herr *Snellman*: Ehuru jag haft den lyckan att blifva understödd måste jag, sedan upplyst blifvit att stadgandet i denna punkt att examen skall ske inför seminariidirektor af den, som icke genomgått kurs i seminarium, redan afser ett stadgande i folkskoleförordningen och således icke innehåller något nytt, anhålla att ödmjukast få återtaga mitt förslag.

50